

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Roučkou v právní věci žalobce **R.K.**, zastoupeného JUDr. Robertem Lososem, advokátem, se sídlem *Nám. Republiky, 301 16 Plzeň*, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **6.4.2010**, č.j. **DSH/1820/10**

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a současně potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 20. ledna 2010 č.j. 6338/OD/09, kterým bylo rozhodnuto, že R.K., je vinen ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích), kterého se dopustil tím, že dne 16.8.2008 kolem 18:27 hod. řídil motocykl Suzuki VZ 800 reg. zn. X po 49,486 km silnice č. II/605 ve směru jízdy od obce Holoubkov na obec Mýto, kde na rovném úseku silnice u čerpací stanice Robin Oil po zjištění, že před ním rychle zpomalují rychle jedoucí vozidla, začal prudce brzdit a následně motocyklem spadl na pravý bok. Ke střetu s jiným vozidlem nedošlo. Při nehodě došlo ke zranění R.K. a ke hmotné škodě na motocyklu ve výši cca 20.000,- Kč.

Zjištěné skutečnosti dokládají, že řidič R.K. porušil ust. § 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), neboť se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval své zdraví a majetek a své chování nepřizpůsobil zejména situaci v provozu na pozemních komunikacích. V příčinné souvislosti s dopravní nehodou došlo ke hmotné škodě na vozidle nepřesahující částku 100.000,- Kč. Obviněnému správní orgán podle § 22 odst. 9 a § 12 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích uložil pokutu v částce 1.500,- Kč splatnou do 15 dnů od právní moci rozhodnutí a současně rozhodl o náhradě nákladů řízení.

V odůvodnění podané žaloby žalobce tvrdil, že správní orgán si je povinen v přestupkovém řízení opatřit takové důkazy, které mu umožní rozhodnout o tom, zda byl přestupek spáchán či nikoliv. Podle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Důkazy je nutno shromažďovat nejen v neprospěch obviněného, ale i svědčící v jeho prospěch. Podle žalobce výše popsané však bylo postupem žalovaného správního orgánu I. stupně porušeno. Řešená dopravní nehoda a její skutkový děj, nemá oporu ve výsledku očitých svědků události ani jiných účastníků silničního provozu. Nebude již nikdy známo, jak se v provozu chovali řidiči vozidel jedoucí před motocyklem žalobce. Závěry žalovaného, že poslední z vozidel jedoucích před žalobcem reagovalo standardně na zpomalení před ním jedoucím vozidlem, jsou spekulativní a nemají oporu v provedených důkazech. Jediným důkazem je výpověď obviněného a ta neposkytuje dostatečný základ o chování dalších účastníků silničního provozu zejména proto, že obviněný při pádu utrpěl vážná zranění, v jejich důsledku byl bezprostředně po nehodě v šoku. Nedůvodný je i závěr žalovaného, že zatím, co ostatní řidiči reagovali na zpomalení včas, žalobce nikoliv. Není zřejmé, o jaké důkazy ve správním řízení provedené se o takový závěr žalovaného opírá. Pokud žalovaný neměl pro své závěry relevantní důkazy, měl ve prospěch žalobce vycházet ze zásady *in dubio pro reo*. Toto neučinil a o vině žalobce rozhodl nezákonným způsobem. Žalovaný podle žalobce rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutečného stavu věci, v rozporu se zásadou materiální pravdy a jeho rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Z těchto důvodů navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a žalovaný nahradí žalobci vzniklé náklady řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobním výtkám uváděl, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, se řídil ust. § 89 odst. 2 správního řádu a zásadami trestně správního řízení. Řídil se tedy i zásadou materiální pravdy. Dopravní nehodu ohlásila policejním orgánům V.K. – obsluha čerpací stanice, u které došlo k dopravní nehodě. Sám žalobce popsal průběh dopravní nehody a situaci před nehodou. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, bezprostřední příčinnou pádu žalobce s motocyklem bylo nepřizpůsobení svého chování situaci v silničním provozu a nezvládnutí manévru. Před žalobcem byla kolona cca 5 vozidel jedoucích na obec Mýto a za posledním z nich si ponechal vzdálenost v řádu desítek metrů. V blízkosti čerpací stanice však řada před ním jedoucích vozidel náhle a prudce snížila rychlost jízdy. Také byl tedy nucen snížit rychlost, která v počátku brždění nepřesáhla 70 km/hod., během tohoto brždění přepadl na pravý bok a smýkáním a pádem si způsobil tříštivou zlomeninu pravé dolní končetiny v oblasti nártu. Ze spisové dokumentace bylo zřejmé, že kolona vozidel musela snížit rychlost jízdy z důvodu

odbočování prvního vozidla vlevo k čerpací stanici. Na místě dopravní nehody nebyli policisty vytěženi žádní svědci. Žalobce původně tvrdil, že dostal s motocyklem během brždění smyk. V rámci ústního jednání však naznačil, že příčinnou nehody mohla být terénní překážka či nerovnost vozovky, což však bylo vyloučeno analýzou snímků z místa dopravní nehody. Jde o úsek přehledný, přímý a rovný bez výmolů a výtluků. Vozovka byla suchá neznečištěná, v dobrém technickém stavu. Žalovaný se ztotožnil s postupem a závěrem správního orgánu I. stupně, že byly ve věci splněny podmínky pro vydání příkazu, když o příčinně dopravní nehody a o jejím viníku nebylo pochybností. Na základě provedeného dokazování a šetření policejního orgánu bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce nezvládl řízení při nucené, náhlé snížení rychlosti. Námitky žalobce obsažené v žalobě žalovaný hodnotil jako nedůvodné a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Z obsahu spisu správního orgánu vyplynulo, že dne 22. srpna 2009 Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Západočeského kraje, územní odbor vnější služby Rokycany, dopravní inspektorát, podal Městskému úřadu Rokycany oznámení o přestupku ve věci podezřelého řidiče R.K., podezřelého z porušení ust. § 4 písm. a) a § 18 odst. 1 zák. o silničním provozu a tím ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) zák. o přestupcích. Součástí spisu Policie České republiky je protokol o nehodě v silničním provozu, sepsaný 16. srpna 2009, dále fotodokumentace k dopravní nehodě ze dne 16. srpna 2009 a úřední záznam z 18. srpna 2009 o podaném vysvětlení řidiče R.K. ve věci dopravní nehody ze dne 16.8.2009. Součástí správního spisu je dále rozhodnutí Městského úřadu Rokycany o přestupku v příkazním řízení z 19.10.2009 č.j. 6338/OD/09, kterým R.K. byl uznán vinným předmětným přestupkem. Proti tomuto rozhodnutí o přestupku v příkazním řízení podal R.K. odpor. V následném řízení vedeném před Městským úřadem Rokycany proběhlo ústní jednání dne 5. ledna 2010, jak vyplývá z protokolu o ústním jednání č.j. 6338/OD/09. Při tomto ústním jednání byl přítomen R.K., kterému bylo sděleno obvinění ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 22 odst. 1 písm. l) zák. o přestupcích. Po seznámení s obsahem spisového materiálu R.K. vypověděl, že dne 16.8.2009 jel na motocyklu značky Suzuki reg. zn. X. Na motocyklu jel sám a měl řádně nasazenou přilbu, motocykl před nehodou byl technicky v pořádku. Po projetí obcí Holoubkov spatřil řadu asi 5 osobních vozidel jedoucích směrem na obec Mýto, před posledním jedoucím vozidlem si ponechal dostatečnou vzdálenost v řádu desítek metrů. V době, kdy se blížili k čerpací stanici Robin Oil, řada před ním jedoucích vozidel náhle a prudce snížila rychlost jízdy téměř k úplnému zastavení. Aby zabránil případnému střetu, byl nucen prudce snížit rychlost motocyklu, která v počátku brždění nepřesáhla 70 km/hod. Během tohoto manévru motocykl přepadl na pravý bok. K bližšímu chování účastníků silničního provozu před ním se nevyjadřoval, neboť při pádu utrpěl tříštivou zlomeninu pravé dolní končetiny v oblasti nártu a bezprostředně po nehodě byl v šoku. Při dopravní nehodě si přihodil zranění zejména svou snahou zabránit neočekávané dopravní situaci, kterou mohl zavinit jiný účastník silničního provozu a on jako řidič učinil vše proto, aby se vyhnul srážce s jiným vozidlem. Hrozila mu srážka s posledním vozidlem, kdy se snažil vyhnout střetu a nemohl přitom vyloučit terénní překážku nebo nerovnost na komunikaci. Dne 20. ledna 2010 Městský úřad Rokycany vydal rozhodnutí č.j. 6338/OD/09, kterým R.K. uznal vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. o přestupcích, pročež obviněnému byla uložena podle § 22 odst. 9 a § 12 zák. o přestupcích sankce pokuty ve výši 1.500,- Kč. Bližší specifikace výrokové části

tohoto rozhodnutí byla prezentována již výše. V odůvodnění rozhodnutí Městský úřad Rokycany konstatoval, že o přestupku bylo rozhodnuto v příkazním řízení 19.10.2009. V důsledku včas podaného odporu proti tomuto rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí zrušeno a dále bylo pokračováno v řízení. Správní orgán hodnotil obsah výpovědi obviněného, kterou přednesl v rámci ústního jednání, dále měl k dispozici protokol o nehodě v silničním provozu s vyličením vzniklé události a pořízenou fotodokumentací z místa dopravní nehody. Správní orgán z těchto podkladů dospěl k závěru, že k dopravní nehodě došlo na rovném úseku silnice, kde povrch vozovky byl tvořen živicí bez výtluk a výmolů. Vozovka byla suchá, neznečištěná v dobrém technickém stavu. Při hodnocení podkladů pro rozhodnutí správní orgán zjistil rozdíl mezi popisem průběhu nehodového děje, tak jak byl podán obviněným při ústním jednání oproti obsahu protokolu po nehodě v silničním provozu v části popisující dopravní nehodu. Rozdíl se týká nepřesnosti v místě, kdy se obviněný zařadil do kolony vozidel, když z protokolu o nehodě lze dovodit, že začal brzdit po zahlédnutí pomalu jedoucích vozidel. Z výpovědi bylo dovozováno, že v koloně vozidel jel již v úseku před místem dopravní nehody. V protokolu o nehodě je též uvedeno, že s motocyklem dostal obviněný smyk, když obviněný sám takový průběh ve své výpovědi neuvádí. V těchto odlišných skutečnostech se opřel správní orgán o výpověď obviněného, neboť on sám byl na místě a jízdu předcházející nehodě, její počátek věrohodně popsal. Policista zaznamenávající průběh nehody vycházel pouze z prvotního podání vysvětlení obviněného. Obviněný naznačil, že příčinou dopravní nehody mohla být terénní překážka nebo nerovnost na komunikaci. Toto správní orgán vyloučil na základě popisu stavu pozemní komunikace včetně pořízené fotodokumentace. Obviněný dále namítl, že nehoda byla způsobena jeho snahou zabránit neočekávané dopravní situaci, kterou mohl zavinit jiný účastník silničního provozu a on dělal vše proto, aby se srážce vyhnul. K tomu správní orgán uvedl, že nelze zcela vyloučit situaci, kdy by řidič vozidla, který svým prudkým zpomalením nebo zastavením donutil k prudkému zpomalení nebo zastavení další řidiče vozidla v koloně za ním, porušil některou z povinností uložených zákonem o silničním provozu. Je však zjevné, že řidiči v koloně, kromě obviněného, na nastalou situaci reagovali tak, že nedošlo k žádné dopravní nehodě, tedy zastavili nebo zpomalili svá vozidla. I obviněný byl povinen k takovému chování. Správní orgán nepochyboval o rychlosti jízdy obviněného do 70 km/hod., které svědčí i délka smýkání motocyklu a ani neměl pochybnosti o jeho vzdálenosti za posledním z vozidel jedoucím před ním, když ani po smýkání do vzdálenosti zhruba 27 m nedošlo mezi nimi ke srážce. Pochybení obviněného bylo spatřováno ve způsobu zpomalení motocyklu, kdy tento úkon nezvládl a následkem toho došlo k jeho pádu na vozovku. Po řidiči motocyklu je nutno vyžadovat, aby si uvědomil jiné chování jednostopého vozidla oproti vozidlům dvoustopým a tomu při účasti v provozu, kde jsou zastoupena vozidla převážně dvoustopá, přizpůsobil své chování, zejména předvídavost na možné vznikající situace. V místě prudkého zpomalení až zastavení vozidel byl směrem vlevo vjezd do prostoru benzínové čerpací stanice, kterou obviněný viděl a možnost případného odbočení a tedy i zpomalení některého z vozidel jedoucích před ním musel předvídat. V ostatních podkladech správní orgán nespatriil žádné rozpory, které by byly takového rozsahu, který by bránil jejich využití ke zjištění skutkového stavu věci, a kterým by bylo nutno ze strany správního orgánu zaujímat stanovisko. V další části odůvodnění správní orgán I. stupně uváděl skutečnosti, které považoval za rozhodné pro stanovení druhu a výše sankce.

O odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění tohoto rozhodnutí vycházel z obsahu podaného odvolání i z obsahu listinných podkladů tvořících součást správních spisů. Žalovaný konstatoval, že již v podkladech policejního orgánu nebyla uváděna jména určitých svědků události. Dopravní nehoda byla ohlášena V.K. – obsluhou čerpací stanice a z podkladů nevyplynulo, že by tato osoba nehodový děj sledovala. Porušení pravidel silničního provozu ze strany žalobce bylo s ohledem na výsledky šetření dopravní nehody zjevné ihned a proto správní orgán I. stupně přistoupil k vydání příkazu. Pro tento postup podle § 87 přestupkového zákona byly splněny zákonné podmínky, neboť nebyly pochybnosti o tom, že se žalobce přestupku dopustil a věc nebyla vyřízena v blokovém řízení. Žalovaný zastával názor, že výslech dalších svědků nebylo v dané věci zapotřebí provádět. Policejní orgán místo nehody ohledal, vytěžil žalobce a na základě toho měl dostatečně objasněný průběh dopravní nehody i její příčiny. Žalobce jak vypověděl při ústním jednání, jel v rámci nejvyšší dovolené rychlosti v daném úseku mezi obcemi. Uvedl, že mu hrozila možná srážka s posledním z vozidel, ale také vypověděl, že ještě před vjezdem do serpentiny spatřil řadu asi pěti osobních vozidel jedoucích ve směru na Mýto. Před posledním jedoucím vozidlem si ponechal dostatečnou vzdálenost přibližně několik desítek metrů. Když se všichni blížili k čerpací stanici, řada vozidel náhle a prudce snížila rychlost jízdy téměř až k úplnému zastavení. Aby žalobce střetu zabránil, prudce snížil rychlost motocyklu. Ještě před policejním orgánem žalobce uváděl, že důvodem pro pomalou jízdu řady osobních vozidel bylo odbočování prvního z vozidel na čerpací stanici vlevo. Je tedy evidentní, že poslední z vozidel, za kterým jel žalobce, reagovalo na zpomalení vozidel před ním jedoucích, tedy nejsou důvody pochybovat o standardní reakci řidiče tohoto posledního vozidla. Zatímco jednání žalobce spočívalo v jisté nekázni, nedostatečné schopnosti předvídat, když k brždění vozidel nedošlo v jednom okamžiku, ale postupně a při funkčnosti brzdových světel vozidel. K tomuto závěru žalovaného přivedl i argument, že na zpomalení prvního z vozidel standardně ostatní řidiči vozidel zareagovali včas, avšak žalobce nikoliv. Svým prudkým bržděním a nezvládnutím řízení se dostal s motocyklem na pravý bok a poté se smýkal k pravému okraji vozovky. Je evidentní, že své chování nepřizpůsobil situaci v provozu na pozemních komunikacích. V místě dopravní nehody šlo o obyčejný úsek, rovný, bez výmolů a výtluk. Což bylo doloženo fotodokumentací pořízenou po dopravní nehodě. Vozovka byla v době dopravní nehody suchá, neznečištěná v dobrém technickém stavu. Na vozovce byla viditelná stopa po smýkání motocyklu v délce přibližně 27 metrů. Brzdná stopa nebyla na vozovce nalezena. Tvzení žalobce o překážce na vozovce či terénní nerovnosti přitom nemá oporu v provedeném dokazování a ve spisových podkladech. Veškeré skutečnosti a důkazy byly podle žalovaného posouzeny jednotlivě a zhodnoceny ve vzájemných souvislostech. Žalovaný na základě spisové dokumentace vzal za prokázané, že žalobce svým protiprávním jednáním porušil § 4 písm. a) zák. o provozu na pozemních komunikacích, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 1.500,- Kč. Žalovaný tedy neshledal porušení právních předpisů mající razance nezákonnosti či správnosti a neshledal ani nesoulad se zásadou materiální pravdy.

Krajský soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rozhodnutí

přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání při splnění podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

V přezkoumávaném případě žalobce tvrdil, že v řízení před správním orgánem došlo k porušení ust. § 3 správního řádu, neboť správním orgánem zjištěný skutkový stav nemá oporu ve výsledku svědků. Jediným důkazem se stala výpověď samotného žalobce a závěry žalovaného jsou spekulativní a nemají v provedených důkazech oporu.

Podle ust. **§ 3 zák. č. 500/2004 Sb. správního řádu** nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle ust. **§ 22 odst. 1 písm. l) zák. o přestupcích**, přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k) poruší zvláštní právní předpis.

Podle **§ 4 písm. a) zák. o silničním provozu** při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým chováním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí, ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.

Krajský soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí shledal, že na podkladě výsledků šetření dopravní nehody žalobce správní orgán I. stupně na podkladě shromážděných listinných podkladů dospěl k závěru, že nemá pochybnosti o tom, že žalobce jako obviněný se předmětného přestupku dopustil. Vzhledem k tomu, že v době dopravní nehody věc nebyla vyřízena v blokovém řízení, postupoval podle § 87 zák. o přestupcích a o přestupku rozhodl v příkazním řízení. Tento postup byl plně v souladu s ust. § 87 odst. 1 zák. o přestupcích, podle kterého v případě, není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí anebo pokuty. O přestupku žalobce správní orgán I. stupně rozhodl *bez vedení dalšího řízení a tím bez provádění dalších důkazů*. Žalobce využil svého práva podat proti příkazu odpor ve smyslu § 87 odst. 4 zák. o přestupcích. V tomto podaném odporu projevil pouze nesouhlas s rozhodnutím správního orgánu a vyslovil přesvědčení, že žádné ustanovení zák. č. 361/2000 Sb. neporušil. Správní orgán I. stupně vedl další řízení, ve kterém poskytl žalobci možnost vyjádřit se k okolnostem týkajících se celého děje dopravní nehody a ve věci projednávaného přestupku vydal rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydané

v příkazním řízení vycházelo z žalobcem původně prezentovaného průběhu nehodového děje, kdy žalobce bezprostředně po dopravní nehodě vylíčil celý nehodový děj tak, že před obcí Mýto na rovném úseku silnice u čerpací stanice Robin Oil viděl před sebou řadu pomalu jedoucích vozidel, z nichž první odbočovalo vlevo ve směru na čerpací stanici. Na to reagoval tak, že začal prudce brzdit a s motocyklem dostal smyk, spadl na pravý bok a motocykl se svezl po asfaltu ve směru k pravému okraji vozovky. Tento popis nehodového děje žalobce posléze při ústním jednání vedeném před Městským úřadem Rokycany dne 5.1.2010 pozměnil a uvedl jeho novou verzi, kdy po projetí obcí Holoubkov, ještě před vjezdem do serpentiny, spatřil řadu asi pěti osobních vozidel jedoucích směrem na obec Mýto. Před posledním před ním jedoucím vozidlem si ponechal dostatečnou vzdálenost v řádu několik desítek metrů. V době, kdy se blížili k čerpací stanici, řada před ním jedoucích vozidel náhle a prudce snížila rychlost jízdy až téměř k úplnému zastavení. Aby zabránil případnému střetu, byl nucen prudce snížit rychlost motocyklu, která v počátku brždění nepřesáhla 70 km/hod. Během tohoto jízdního manévru motocykl přepadl na pravý bok.

Předmětnou situaci krajský soud hodnotí tak, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o přestupku v příkazním řízení na podkladě jemu dostupných informací, podložených též vylíčením nehodového děje žalobcem, když shromážděné informace nevzbuzovaly pochybnosti o tom, že žalobce obviněný z přestupku, se přestupku dopustil. Za této situace byl správní orgán oprávněn bez dalšího řízení a tím bez dalšího provádění důkazů vydat příkaz o uložení pokuty. Pokud však žalobce v dalším stadiu řízení o přestupku změnil svoji verzi o průběhu nehodového děje ve snaze sejmout ze své osoby porušení povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích založené v ust. § 4 písm. a) zák. o silničním provozu, pak využil svého práva zvolit si vlastní strategii, kterou se v přestupkovém řízení hodlá obhajovat. Pokud však žalobce v odporu proti rozhodnutí vydaného v příkazním řízení ani v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci přestupku a ostatně ani v podané žalobě neuplatnil vlastní důkazní návrhy, kterými by nespornou verzi, na které rozhodnutí správního orgánu stojí vyvracel, nemůže se účinně dovolávat toho, že správní orgán rozhodl na podkladě neúplně zjištěného skutečného stavu věci v rozporu s § 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně při vydání rozhodnutí o přestupku v příkazním řízení bez provádění dalších důkazů postupoval v souladu se zákonem a ust. § 87 zák. o přestupcích, neporušil. V důsledku změny postoje žalobce k průběhu nehodového děje, kterou poprvé uplatnil dne 5.1.2010 v rámci své výpovědi v ústním jednání ve správním řízení, logicky není možné po uplynutí času obstarávat důkazní návrhy na podporu jeho tvrzení ke skutečnostem žalobcem nově tvrzeným. Negativní důsledky tohoto stavu pak ovšem nese žalobce a nikoliv správní orgán (*obdobně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.10.2007 č.j. 9 As 37/2007-76 dostupného na www.nssoud.cz*).

Krajský soud z tohoto důvodu vyhodnotil hlavní žalobní výtku mířící na porušení ust. § 3 správního řádu, jako nedůvodnou a to proto, že žalobce mohl od 16.8.2009 uplatnit vlastní důkazní návrhy na podporu svých tvrzení o průběhu nehodového děje a mohl tak učinit rovněž 4.11.2009 při podání odporu do rozhodnutí o přestupku v příkazním řízení, dále dne 2.2.2010 při podání odvolání do rozhodnutí Městského úřadu v Rokycanech vydaném ve věci přestupku a ostatně tam mohl učinit i 12.5.2009 při podání projednávané žaloby. Návrhům na provedení nových důkazů přitom nebránilo ust. § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedených v odvolání nebo

v průběhu odvolacího řízení se přihlédně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve, neboť na řízení o přestupcích toto ustanovení nedopadá a nové důkazy v řízení o přestupku může obviněný uplatnit i v průběhu odvolání (*obdobně v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 96/2008-115 dostupného na www.nssoud.cz*). Podle krajského soudu správní orgán správně neuplatnil v řízení zásadu *in dubio pro reo*, neboť uplatnění této zásady je na místě, pokud po vyhodnocení všech provedených důkazů se nelze přiklonit k žádnému ze dvou rozporných důkazů, takže zůstávají pochybnosti, jak se skutkový děj odehrál. Věrohodnost nehodového děje, ze kterého správní orgán vycházel nebyla ničím zpochybněna a svůj závěr správní orgán řádně odůvodnil a tak nebyly podmínky pro uplatnění zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného, neboť správní orgán pochybnosti v tomto směru neměl. (*obdobně Ústavní soud v usnesení ze dne 11.11. 2002, sp.zn. IV. ÚS 154/02, dostupném na <http://nalus.cz>*)

Krajský soud shledal žalobní výtku žalobce mířící na porušení ust. § 3 správního řádu jako nedůvodnou a v důsledku toho postupem podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a vzhledem k tomu, že žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, rozhodl krajský soud, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. srpna 2012

JUDr. Václav Roučka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková